

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی گونه بندی های مقرنس با تاکید بر دسته بندی غیاث الدین جمشید کاشانی

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا زمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز،

کاوه فتاحی - استادیار بخش معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز،

مریم اختیاری - استادیار بخش معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز،

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی گنجینه های ارزشمندی از هنر های گذشته می باشند که امروزه با بی توجهی به پیشینه در ساخت و بازسازی های شهری، به تنها تجلی گاه هنر های اسلامی تبدیل شده اند. لذا حفاظت و پاسداری از بافت های تاریخی و هم چنین کاربرد عناصر ارزشمند آن ها در بازسازی های جدید، در راستای تداوم و حفظ هنر های اسلامی از اهمیت بالایی برخوردار می باشد. مقرنس از پیچیده ترین و ارزنده ترین عناصر بافت های تاریخی می باشد که همواره به واسطه طراحی دو بعدی و حجم های متنوع سه بعدی، مورد توجه بسیاری از متخصصین و طراحان قرار گرفته است. در این میان با توجه به زبان منعطف مقرنس در ایجاد ساختار های متنوع پژوهش های بسیاری در زمینه گونه بندی و دسته بندی آن صورت گرفته است. طبق مطالعاتی که غیاث الدین جمشید کاشانی (1380-1429) در کتاب مفتاح الحساب ارایه نموده، دسته بندی چهارگانه ای برای مقرنس در نظر گرفته شده که به عنوان اولین گونه بندی مقرنس با رویکرد محاسباتی مطرح می شود. پس از او محققین دیگری با رویکرد های مختلف به دسته بندی مقرنس می پردازند که مورد توجه تحقیق حاضر می باشد. هدف از این تحقیق بررسی تطبیقی انواع مقرنس از دیدگاه های مختلف با تاکید بر دسته بندی کاشانی می باشد. طبق بررسی های صورت گرفته مقایسه ای میان انواع دیدگاه ها با توجه به رویکرد آن ها نسبت به مقرنس و هم چنین محدوده ی زمانی و مکانی دسته ها صورت گرفت. نتایج نشان داد که دسته بندی ارایه شده توسط کاشانی طیف وسیعی از انواع مقرنس ها را پوشش می دهد که گویای تکوین و تکامل انواع مقرنس ها در دوره ی تیموریان در کنار تغییر و توسعه ساختار هندسی آن می باشد.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، مقرنس، گونه بندی مقرنس، غیاث الدین جمشید کاشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/736306>

